

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

09 aprilie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte – Constantin Gurschi,
Judecătorii – Elena Covalenco, Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat împotriva încheierii judecătorului de instrucție al Judecătoriei Orhei din 21 februarie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2013 de condamnatul

Bour Iurie Ion, născut la 17 februarie 1981, originar și domiciliat în r-nul Dondușeni.

Termenul examinării cauzei:

1. 17.01.2013 - 21.02.2013 - prima instanță,
2. 14.05.2013 - 28.05.2013- instanța de apel,
3. 03.03.2014 - 09.04.2014 - instanța de recurs.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Dondușeni din 19 februarie 2007, Bour Iurie a fost condamnat în baza art.188 alin.(2) lit.d), e); 27, 171 alin.(2) lit.g); 27,145 alin.(3) lit.h) Cod penal, cu aplicarea art.84 Cod penal, definitiv la 22 de ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 aprilie 2007, Bour Iurie a fost achitat pe învinuirea adusă în baza art.27, 145 alin.(3) lit.h) Cod penal și condamnat în baza art.188 alin.(2) lit.d), e) și 27, 171 alin.(2) lit.g) Cod penal, cu aplicarea art.84 Cod penal definitiv la 9 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Prin Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție din 14 iunie 2010, Bour Iurie a fost condamnat în baza art.188 alin.(2) lit.d), e) și 27, 171 alin.(2) lit.g) Cod penal, cu aplicarea art.84 Cod penal definitiv la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Condamnatul, la 17.01.2013, s-a adresat cu cerere la Judecătoria Orhei, solicitînd, în baza art.91 Cod penal, liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen.

3. Prin încheierea Judecătoriei Orhei din 21 februarie 2013, a fost respinsă, ca neîntemeiată, cererea condamnatului Bour Iurie privind liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen.

Instanța a conchis că, lipsesc temeiuri pentru liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen a condamnatului Iu.Bour, deoarece, cu toate că dînsul a ispășit termenul de 06 ani 8 luni și 03 zile, incluzîndu-se și zilele compensării privilegiate a 150 zile de muncă, ce constituie mai mult de 2/3 din termenul total de pedeapsă, acesta pe parcursul ispășirii pedepsei a fost de 14 ori sancționat disciplinar pentru încălcarea regimului de executare a pedepsei, ultima sancțiune disciplinară aplicată la 09.11.2012 nefiind stinsă, la locul executării pedepsei se caracterizează nesatisfăcător, a comis infracțiuni, unele dintre care fac parte din categoria celor grave, astfel nefiind prezentate probe, care ar dovedi că dînsul a stat pe calea corijării și că corectarea lui poate avea loc

fără executarea deplină a pedepsei și, în opinia instanței, termenul executat din pedeapsă este insuficient pentru restabilirea echității sociale și conștientizării de către condamnat a scopului pedepsei pentru faptele comise, în vederea neadmiterii pe viitor a unor fapte prejudiciabile.

4. Împotriva încheierii nominalizate a declarat recurs condamnatul solicitând admiterea acestuia, anularea încheierii și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă liberarea lui condiționată înainte de termen.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2013, recursul condamnatului a fost respins ca nefondat.

În motivarea soluției, instanța de recurs a indicat că, potrivit prevederilor art.91 Cod penal, liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen poate fi aplicată dacă instanța de judecată va considera posibilă corectarea condamnatului fără executarea deplină a pedepsei, dacă acesta a reparat integral daunele cauzate prin infracțiunea pentru care este condamnat, care a participat la executarea și care nu a refuzat executarea muncilor remunerate și neremunerate.

Instanța, apreciind circumstanțele și împrejurările comiterii faptelor de către condamnat, motivele și scopul urmărit de către acesta, în corelație cu comportamentul lui pe parcursul executării pedepsei, care se caracterizează nesatisfăcător, fiind sancționat disciplinar de mai multe ori pentru încălcarea regimului de executare a pedepsei, iar ultima sancțiune disciplinară din 09.11.2012 nefiind stinsă, de atitudinea lui față de faptele săvârșite, și, cu toate că a executat efectiv 2/3 din termenul stabilit de pedeapsă, pentru comiterea unei infracțiuni grave, a ajuns la concluzia că prima instanță corect a respins cererea acestuia, fiind prematură liberarea lui condiționată de pedeapsă înainte de termen.

6. În recursul în anulare declarat de condamnatul Bour Iurie se solicită casarea hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă cererea sa, pe motiv că instanțele nu au luat în considerație faptul că dînsul a fost încadrat în câmpul muncii și are lucrate 150 de zile de muncă și este persoană ce suferă de dezabilitate accentuată.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.452 alin.(1) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție, numai hotărârile judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac, în cazurile în care cauza a fost examinată în fond.

Chestiunea care s-a aflat în examinarea instanței de fond și de recurs, se referă la una din cele reglementate de art.469 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală - liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen.

În conformitate cu prevederile art.472 Cod de procedură penală, încheierea instanței privind soluționarea chestiunilor referitor la executarea hotărârilor judecătorești poate fi atacată de către persoanele interesate, în termen de 15 zile, cu recurs care se judecă conform prevederilor titl.II cap.IV secțiunea a 2-a §2 din Partea specială.

Potrivit deciziei instanței de recurs, Colegiul penal, a constatat că soluția primei instanțe, care a respins cererea condamnatului ca fiind nefondată, este corectă, astfel că întemeiat a respins recursul condamnatului Iu.Bour.

Conform art.466 alin.(2) pct.6) și alin.(5) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de recurs a devenit definitivă și irevocabilă la data cînd s-a respins recursul, deci la 28 mai 2013.

Prin urmare, după examinarea recursului de către instanța de recurs, căile de atac a unei hotărâri judecătorești pe o chestiune de executare a pedepsei s-au epuizat și o asemenea hotărâre nu mai cade sub incidența hotărârilor judecătorești irevocabile prevăzute de art.452 alin.(1) Cod de procedură penală.

După cum s-a menționat mai sus, cu recurs în anulare pot fi atacate acele hotărâri judecătorești irevocabile care au trecut căile ordinare de atac - calea apelului și a recursului ordinar. În cazul în care, potrivit legii, o hotărâre judecătorească nu parcurge aceste două căi consecutive de atac această hotărâre, deși a devenit irevocabilă, nu mai are calea de atac a recursului în anulare.

Cele menționate denotă faptul că, în speță, condamnatul Iu.Bour a utilizat o cale de atac neprevăzută de lege.

În aceste împrejurări, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnat din motiv că legea nu prevede o atare cale de atac.

8. În conformitate cu prevederile art.432, 452, 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul Bour Iurie împotriva încheierii judecătorului de instrucție al Judecătoriei Orhei din 21 februarie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2013, privind liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen, în temeiul art.91 Cod penal.

Decizia este irevocabilă, semnată la 10 aprilie 2014, pronunțată integral la 30 aprilie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu